

РЕШЕНИЕ

№ 26273

гр. София, 29.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Стаменка Симеонова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3454** по описа за **2026** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на А. Д. И., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 682 от 26.02.2026 г., постановено по АНД № 324 по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 7-ми състав, с което е изменен Електронен фиш /ЕФ/ серия К № 11189286, издаден от СДВР, с който на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева /102,26 евро/ на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП, като размерът на наложеното административно наказание е намален на 100 лева /51,13 евро/.

В касационната жалба са развити съображения за незаконосъобразност и необоснованост на първоинстанционното решение в частта, с която е потвърдена глоба в размер на 100 лева. Излагат се твърдения, че районният съд е формирал погрешни фактически изводи относно наличието на пътна сигнализация, като е приел, че е налице ограничение на скоростта от 80 км/ч, въведено с пътен знак В-26. Поддържа се, че към момента на заснемане на нарушението на посоченото в електронния фиш местоположение такъв знак не е бил наличен, а районният съд не е събрал доказателства, включително дневник на знаковото стопанство, за да провери това обстоятелство. Навеждат се и доводи за липса на доказателства за законосъобразно позициониране на мобилната система за контрол, като според касатора в административнонаказателната преписка липсвала заповед или утвърден график за разполагане

на АТСС С. М2 на конкретното място. Твърди се още, че след като съдът е приел, че не е доказана повторност, е следвало да изследва в дълбочина и останалите предпоставки за валидност на електронния фиш. Иска се отмяна на решението на СРС в потвърдителната му част и отмяна изцяло на Електронен фиш серия К № 11189286.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призована, не се явява и не се представлява. По делото са депозиран писмени бележки от ответника, с които се оспорва подадената касационна жалба като неоснователна и недоказана. Поддържа се, че решението на Софийския районен съд е законосъобразно и правилно, както и че при реализиране на административнонаказателната отговорност не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи се, че електронният фиш е издаден при спазване на разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, че съдържа всички законово изискуеми реквизити и че нарушението е установено с автоматизирано техническо средство, при което липсва намеса на проверяващ орган. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, предстялява се от прокурор Д., който счита жалбата за неоснователна и моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, X касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е ДОПУСТИМА. Разгледана по същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С Решение № 682 от 26.02.2026 г., постановено по АНД № 324 от 2026 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7-ми състав, е изменен Електронен фиш серия К № 11189286, издаден от СДВР, с който на А. Д. И. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева /102,26 евро/ на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП, като размерът на наложеното административно наказание е намален на 100 лева /51,13 евро/.

За да постанови своя акт, районният съд е установил следната фактическа обстановка: срещу жалбоподателя е бил издаден ЕФ серия К № 10800634 за нарушение, за който административнонаказващият орган е приел, че е влязъл в сила на 05.06.2025 г. По делото обаче не са били представени доказателства за надлежното връчване на този електронен фиш, респективно за стабилизирането му по начин, който да обоснове квалифициране на процесното нарушение като повторно.

На 04.08.2025 г., в 21:56 ч., в [населено място], Околовръстен път № 260, с посока на движение от [улица]към [улица], при въведено ограничение на скоростта от 80 км/ч в населено място, въведено с пътен знак В-26, с лек автомобил марка „М. МЛ 350 Б. 4 М.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на касатора, е осъществено движение със скорост от 103 км/ч след приспадане на допустимия толеранс от 3 км/ч, като е превишена максимално разрешената скорост с 23 км/ч. Нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство С. М2, № М..

Видно от база данни на КАТ, собственик на процесния лек автомобил е жалбоподателят, което обстоятелство не е оспорено и се установява от приложената по делото справка за собственост. След заснемане на нарушението на собственика на автомобила е издаден и връчен Електронен фиш серия К № 11189286 на СДВР.

На базата на всички събрани по делото доказателства районният съд е приел за

установено, че на датата, отразена в електронния фиш, описаният в него лек автомобил се е движил с превишена скорост. Това обстоятелство е установено и надлежно заснето със съответното техническо средство, за което е налице удостоверение за одобрен тип средство за измерване и протокол за последваща метрологична проверка, валидна към датата на нарушението. Съдът е отчел, че АТСС е използвано в срока на последващата проверка, като е приложил и разпоредбата на чл. 30, ал. 5 от Закона за измерванията.

Районният съд е приел, че мястото и времето на нарушението са отразени по надлежния ред и достатъчно подробно в електронния фиш, за да стане ясно на наказаното лице какво именно поведение се санкционира. Посочено е населеното място, наименованието на пътя, където е извършено нарушението, конкретният пътен участък, посоката на движение, датата и часът на нарушението. От приложения снимков материал се установява отчетена скорост на движение от 106 км/ч, като наказуемата скорост, отразена във фиша, е 103 км/ч, т.е. след приспадане на толеранс от 3 км/ч в полза на водача.

От правна страна първоинстанционният съд е приел, че обжалваният електронен фиш съдържа всички необходими данни по образец и съгласно изискванията на ЗДвП, като на констатираното превишение на скоростта е дадена правилната правна квалификация. Съдът е счел, че в нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП законодателят е определил изчерпателно реквизитите, които следва да съдържа електронният фиш, като същите не е необходимо да съответстват на тези, важими за акт за установяване на административно нарушение и наказателно постановление. Приел е още, че описанието, дадено в обжалвания електронен фиш, е достатъчно подробно и ясно, за да разбере нарушителят за какво е санкциониран и къде е извършено нарушението.

По отношение на възраженията относно използваното автоматизирано техническо средство районният съд е приел, че нарушението е установено с мобилна радарна система, като в електронния фиш са описани всички негови съставомерни признаци. Съдът е изложил мотиви, че след измененията на ЗДвП, обн. ДВ, бр. 19 от 13.03.2015 г., законът е съобразен с изложените в Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС становища относно използването на мобилни камери за установяване на нарушенията на ограниченията на скоростта, като използването на мобилни автоматизирани технически средства е допустимо, доколкото контролният орган не се намесва в работата на мобилното техническо средство, а само го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, след което го изключва и демонтира.

Районният съд е приел също, че не е доказано по безспорен и несъмнен начин процесното нарушение да е извършено в условията на „повторност“, тъй като по делото не са представени доказателства относно връчването на предходния ЕФ серия К № 10800634/2025 г. именно на възприетата от административнонаказващия орган дата. Поради това е приел, че не се установява наличието на предпоставките за приложение на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП, като е изменил електронния фиш в частта относно размера на наложената санкция, намалявайки я от 200 лева на 100 лева.

Пред настоящата инстанция не са приети нови писмени доказателства. С протоколно определение, постановено в откритото съдебно заседание, съдът не е приел представените към касационната жалба снимки като доказателства по делото, тъй като в касационното производство са допустими само писмени доказателства във връзка с твърдяните касационни основания.

Касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно като краен резултат.

Настоящият съд възприема, съобразно чл. 220 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка относно извършването на нарушението, мястото, времето и начина

на установяването му, собствеността върху процесното МПС и техническата годност на използваното автоматизирано техническо средство. Обжалваното решение е постановено въз основа на събраните доказателства, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, както и законосъобразността на наложеното административно наказание. При субсидиарното приложение на НПК районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точно съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал съществени процесуални нарушения.

Не се установяват нарушения по приложението на материалния и процесуалния закон, които да водят до отмяна на електронния фиш. Релевантната фактическа обстановка относно основния състав на нарушението е установена по делото с допустими по закон доказателствени средства и в необходимия обем.

Към сочената дата на извършване на нарушението разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП предвижда, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи, като в случая процесният фиш отговаря както на този образец, така и на изискванията по посочената разпоредба, като съдържа всички изискуеми реквизити, обратно на твърденията на касатора.

Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП не предвижда като задължителен реквизит на електронния фиш посочване на марка и модел на техническото средство, период на валидност на техническата проверка или данни за заповед и график за позициониране на мобилното техническо средство. Издаването на електронен фиш вместо наказателно постановление представлява опростена процедура по реализиране на административнонаказателната отговорност на водачите и собствениците на МПС за нарушения на правилата за движение, регламентирани в ЗДвП, съответно електронният фиш не се подчинява на изискванията, регламентирани в чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, а следва да съдържа единствено реквизитите, предвидени в нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, които в случая са налице.

Съгласно § 6, т. 63 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП „електронен фиш“ е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. „Автоматизирани технически средства и системи“, според § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат стационарни или мобилни. Мобилните автоматизирани технически

средства са прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Обжалваният ЕФ серия К № 11189286 е издаден от компетентен орган, при спазване на процесуалните изисквания за форма и съдържание по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и при доказаност на вмененото нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП от доказателствата от административнонаказателната преписка относно мястото и времето на използваното АТСС, както и неговата техническа годност. Електронният фиш съдържа надлежно описание на нарушението в съответствие със законоустановените изисквания. Посочени са всички обстоятелства от значение за съставомерността на деянието и за наличието на административно нарушение, като са описани конкретните параметри на нарушението и пределите на следващата се за него отговорност от гледна точка на правна квалификация и вид/размер на приложимата санкция.

Спазени са условията и редът за използване на автоматизираното техническо средство за контрол на правилата за движение по пътищата, регламентирани в Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. Уредът за измерване на скоростта е от одобрен тип и е преминал последваща метрологична проверка, валидна към датата на нарушението. Използването на мобилна система за видеоконтрол не изключва възможността за издаване на електронен фиш, доколкото след поставяне начало на работния процес установяването и заснемането на конкретното нарушение се извършват автоматизирано, без човешка намеса при измерването на скоростта на конкретното МПС.

Неоснователни са доводите на касатора, че не е доказано наличието на пътен знак В-26, въвеждащ ограничение на скоростта от 80 км/ч. Районният съд е формирал извода си за наличието на въведено ограничение въз основа на събраните по делото писмени доказателства и снимковия материал, приложен към административнонаказателната преписка. От същите се установява, че в процесния пътен участък е било въведено ограничение на скоростта от 80 км/ч посредством пътен знак В-26. В тази връзка не се установява районният съд да е основал изводите си на предположение или на непълна доказателствена съвкупност. Напротив, изводът му за наличието на въведено ограничение се подкрепя от приобщените доказателства, които не са опровергани по надлежния процесуален ред.

Не следва да бъде споделено възражението, че районният съд е бил длъжен служебно да изисква дневник на знаковото стопанство или други допълнителни доказателства, за да установи наличието на пътен знак В-26. Съдът е длъжен да изясни обстоятелствата от значение за спора, но не и да събира доказателства за хипотетични факти, когато по делото вече са налице достатъчно относими писмени доказателства за спорното обстоятелство. В конкретния случай данните за въведеното ограничение са били установени с годни доказателствени средства, поради което липсата на допълнително изисквани документи не представлява съществено процесуално нарушение.

Неоснователно е и твърдението, че липсата на заповед или утвърден график за определяне на конкретното място като точка за контрол представлява абсолютно основание за отмяна на електронния фиш. Релевантно за законосъобразността на електронния фиш е нарушението да е установено с годно автоматизирано техническо средство или система, използвано при спазване на приложимите изисквания, като са индивидуализирани мястото, времето, посоката на движение, регистрационният номер на автомобила, измерената скорост, разрешената скорост и превишението. Тези обстоятелства са посочени в процесния електронен фиш и са подкрепени от събраните по делото доказателства. Касационната жалба не съдържа

конкретни доводи, които да опровергават изводите на районния съд относно годността на техническото средство и начина на установяване на нарушението.

В конкретния случай нарушението е установено и заснето с мобилна система за видеоконтрол С. М2, № М., технически изправна към посочената дата, като при въведено ограничение на скоростта от 80 км/ч автомобилът, собственост на касатора, е преминал със скорост от 103 км/ч след приспадане на толеранса, с което е извършено нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП. Съгласно относимата разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП, който превиши разрешената скорост в населено място от 21 до 30 км/ч, се наказва с глоба 100 лева.

Правилно е определено лицето, което е сочено за нарушител, а именно касаторът по настоящото дело. Неоснователни са твърденията, наведени в касационната жалба за недоказаност на нарушението и нарушено право на защита в тази връзка. Доколкото не е налице декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП от собственика на процесния лек автомобил, че е предоставил превозното средство на друго лице, то същият се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение. Съгласно чл. 188, ал. 1 от ЗДвП собственикът или ползвателят, вписан в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство, с което е извършено нарушението, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът, какъвто се явява касаторът, се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не декларира на кого е предоставил превозното средство.

От събраните по делото доказателства се установява, че към момента на издаване на електронния фиш не са изтекли давностните срокове, нито абсолютната давност по чл. 81, ал. 3, във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 НК е изтекла към настоящия момент. Наложено след изменението от районния съд наказание е в законоустановения размер, затова и решението, с което е изменен електронният фиш, е съобразено с материалния закон.

С оглед установеното превишение от 23 км/ч в населено място административнонаказващият орган е приложил разпоредбата на чл. 182, ал. 4, във вр. с ал. 1, т. 3 от ЗДвП, като е приел, че нарушението е повторно, поради което е наложил глоба в размер на 200 лева. Районният съд е приел, че повторността не е доказана по безспорен и несъмнен начин, доколкото по делото не са представени доказателства за връчване на предходния ЕФ К № 10800634/2025 г. именно на възприетата от административнонаказващия орган дата, съответно не е доказано влизането му в сила по начин, който да обоснове приложението на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП. Поради това е изменил електронния фиш, като е намалил размера на наложеното административно наказание от 200 лева на 100 лева.

Настоящият съдебен състав намира, че независимо от мотивите на районния съд относно недоказаността на повторността, крайният му извод за необходимост от намаляване на санкцията до размера, предвиден за основния състав на нарушението, е правилен. С последните изменения на ЗДвП, обн. ДВ, бр. 64 от 05.08.2025 г., в сила от 07.09.2025 г., е отпаднала наказуемостта за повторни нарушения по чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, предвидена в разпоредбата на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП към датата на извършване на нарушението. В действащата редакция на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП наказание за повторно нарушение е предвидено единствено за деяния по ал. 1, т. 5 и т. 6, ал. 2, т. 6 и ал. 3, т. 6. Следователно повторността вече не води до по-тежка наказуемост за нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, каквото е процесното нарушение –

превишаване на разрешената скорост в населено място от 21 до 30 км/ч.

При това положение в случая е налице по-благоприятен закон за дееца, който следва да бъде приложен съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗАНН. Съгласно цитираната разпоредба, ако до влизане в сила на наказателното постановление, съответно на електронния фиш, последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. Разпоредбата е приложима и в съдебната фаза на административнонаказателното производство, доколкото санкционният акт не е влязъл в сила. В конкретния случай, доколкото извършването на процесното нарушение е безспорно установено, за него следва да се наложи наказанието по основния състав на чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, а именно глоба в размер на 100 лева /51,13 евро/, вместо наложената глоба в размер на 200 лева /102,26 евро/, определена при приложение на института на повторността.

Наведените с жалбата касационни основания за нарушение на закона и съществено процесуално нарушение - по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, не са налице. Касационната жалба е неоснователна в частта, с която се иска отмяна на решението на СРС в потвърдителната му част и изцяло отмяна на електронния фиш. По делото е доказано извършването на нарушението, правилно е ангажирана отговорността на собственика на автомобила и не се установяват твърдените от касатора съществени процесуални нарушения. Решението на районния съд, макар и постановено при различни мотиви относно основаниято за намаляване на санкцията, е правилно като краен резултат и следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на делото и своевременно отправеното от ответника по оспорването искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в депозираните писмени бележки, касаторът следва да бъде осъден да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 66,47 евро, представляващи равностойността на 130 лева, определени в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, X касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 682 от 26.02.2026 г., постановено по АНД № 20261110200324 по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7-ми състав.

ОСЪЖДА А. Д. И., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 евро /шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента/, равностойни на 130 лв. /сто и тридесет лева/.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: 1.

